

СЛА́ВА НА БО́ГА, ТО́КМѢ ТО́М
ИНОПЛЕМѢ́ННИКЪ ;

19 И рече мѣ: станѣ та си
идѣ: вѣра та твоѣ те спѣсе.

20 Я Фарїсеи те го попыта-
ха: кога ще да дойде цар-
ство то Бжїе; ѿговорѣ, ѿ рече
ѣмъ: не ще да дойде царство
Бжїе съ вѣрденѣ:

21 Нѣто ꙗко да речѣтъ: ѣто
тѣка, ꙗли ѣто тѣмъ ѣ: за-
шото ѣто, царство то Бжїе
внѣтре въ васъ ѣ.

22 И рече на оученицы те
си: ѿде дойдатъ днѣ, когдѣ
ѿиде да пожелаете единыхъ ѿ
днѣ те на-сѣна челоѿческа-
гѣ да видѣте: ѿ не ѿиде да го
видѣте.

23 И ще да ви речатъ: ѣто
тѣка ѣ, ѣто тамъ ѣ: да не
излѣзете, нито да потърчите
(да го намѣрите).

24 Защото каквото свет-
кавица та, която като свѣт-
ка ѿ ѿдѣныатъ край подъ некѡ
то, свѣти дори до дрѣгѣатъ
край подъ некѡ то: така ще
да бъде и Сынъ человѣческій
въ своѣятъ си дѣнь.

25 И пѣрво трѣкѣва да по-
страда многѡ, ѣ да се оѹни-
чижѣ ѡ томъ родѣ.

26 И КАКВѢТО БЫДѢ ВЪ ДНИ
ТЕ ПѢВЫ, ТАКА ШЕ БЖДЕ И
ВЪ ДНИ ТЕ НА-СѢНА ЧЕЛО-
ВѢЧЕСКАГО.

27 ИДЕХА, ПІЕХА, ЖЕНѢХАСЕ
И ЗА МѢЖА СЕ ОУДАВАХА ДО
СНВЙ ДЕНЬ ВЪ КОЙТО ВЛѢЗЕ

НѢ ВЪ КОВЧЕГАТЪ: ѿ ДОЙДЕ
ПОТОПО, ѿ ПОГИБИ СІЧКИ ТЕ.

28 Подѡбенѡ же ѿ каковѡто
быдѣ въ днѣ те лѡтовѡ:
ѡдѣха ѿ пѣха, кспѡваха, про-
дѡваха, сѡдѣха, грѡдѣха (кж-
щи):

29 Я ВЪ СЪННЪЙ ДЕНЬ ВЪ КОЙТО
ИЗЛѢЗЕ ЛѢТЪ ВЪ СОДОМЛАНЬ
ТЕ, ѠДОЖДИ КАМЕНЬ СЪГНЕНЪ, И
СЪГНЬ ВЪ НЕВО ТО, И ПОГРЕБИ
ВСѢЧКИ ТЕ.

30 ТАКЖЕ ПОДОБНОЕ ЖЕ ДА
БЖДЕ И ВЪ СЪННЪЙ ДЕНЬ, ВЪ КОЙ-
ТО БЫНЪ ЧЕЛОВѢЧЕСКІЙ ЖЕ ДА
СЕ ЯВИ.

31 ВЪ ОНЫЙ ДЕНЬ КОИТО Ё
 Ѡ ГОРЕ НА ПОКРОВАТЪ, А САДОВЕ
 ТЕ М8 СЯ ВНЕТРЕ ВЪ КЪЩА ТА,
 ДА НЕ СЛАЗИ ДА ГИ ЗЕМЕ: И
 ОНЫЙ КОИТО Ё НА НИВА ТА,
 ПОДОБНУ ДА СЕ НЕ ВЖРНЕ НА-
 ЗАДЪ.

32 ΠΟΜΗΕΤΕ ΚΕΝΑ ΤΑ ΛΩ-
ΤΟΒΑ.

33 Който поиска да си оу-
върди животатъ, ще да го
загърби: а който го загърби,
ще да го оувърди.

34 Говѣримъ ви, въ снѣн-
нѣи ѡнъ ѡбѣщае да еждетъ двѣма на
ѣдинъ оцъ: ѣдинъ ѡнъ да
се зѣмѣ, а другіи ѡнъ да се
ѡстанѣ.

35 ДВѢЩЕ ДА МѢЛАТЪ ЗАЕД-
НУ: ѢДНА ТАЩЕ ДА СЕ ЗѢМЕ, А
ДРУГА ТАЩЕ ДА СЕ ѠСТАВИ.

36 ДВАМА ШЕ БЖДАТЪ НА
НИВА: ЕДИНЪО ШЕ ДА СЕ ЗЕМЕ,
А ДРЪГТО ШЕ ДА СЕ ѠСТАВИ.